

зени човѣкъ. Съсъ това заедно, продължявахъ да го укорявамъ дѣто нѣма срама за женитѣ, за безчестнитѣ му залюбванѣта, и съжелявахъ злочеститѣ жени, които ми казуваше да сж му станкли жъртви.

Като се прѣструваше, че малко вѣрува на укоритѣ ми, отговори: «Какво ми говорите за безнѣравственностъ? Вѣрувамъ да сжмъ ви развеселилъ съсъ разказванѣтата си. Сичкитѣ хора обичятъ веселието както и азъ; нѣ нѣ сичкитѣ сж свободни да говорѣтъ съсъ чисто сърце както азъ. Ще ви разказвамъ до толкосъ, щото ще се развееелите, и не ще можете по съвѣтъ да не ме похвалите.»

Послѣ, отъ день на день, слѣдуваше да ми разказува за беззаконитѣ си; и азъ, като се надѣвахъ да намѣриж у сѣко ниемо други прѣдмѣтъ, и като се овличяхъ отъ любопитството, четѣхъ сичко това; и н душята ми отъ това бѣше, не щж рекж прѣлъстена а смжтена, отдалечена отъ благороднитѣ и религиозни мисли. Познанството съсъ развалени хора поврѣжда, освѣн ако човѣкъ има една добродѣтель по горня отъ колкото на простакътъ, по-горня отъ моята.

«Ето те наказанъ, казвахъ си азъ на себе си, за надменността си! ето що печели човѣкъ, когато иска да се прави на проповѣдникъ, безъ да има за това светостта!»

Единъ день се рѣшихъ да му пишѣ тия думи:

«Мжчихъ се до сега да ви накарамъ да измѣните прѣдмѣтътъ, а вий ми пишете сѣкоги прикаеки, които, право ви казувамъ, не ми се нѣравѣтъ. Ако ви понася да се разговаряи за по-достойни нѣща, ще продължявами да си пишемъ; ако ли нѣ, да си кажемъ збогомъ, и сѣки отъ насъ да си иде съсъ здраве.»